

ΟΥΤΕ ΝΑ ΤΟ ΣΚΕΦΤΕΣΤΕ...

...γιατί η συλλογική μνήμη δεν είναι σκουπίδι

Τα τελευταία 30 χρόνια η λέσχη του ΑΠΘ αποτελεί πεδίο διαρκών αγώνων που διασφάλισαν ιστορικά τον κοινωνικό χαρακτήρα της. Ή αλλιώς, την ελεύθερη πρόσβαση σε όσους και όσες επιλέγουν να καλύπτουν τη βασική τους ανάγκη για σίτιση στην λέσχη. Η κατάκτηση αυτή, δεν ήταν ποτέ κάποια φιλανθρωπική κίνηση της πανεπιστημιακής κοινότητας προς τις υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες της πόλης, αλλά αποτέλεσμα αυτών των αγώνων. Στα πλαίσια, όμως, της αναδιάρθρωσης που εξελίσσεται στα πανεπιστήμια τα τελευταία χρόνια, έχει ξεκινήσει μία επίθεση ενάντια στην κατάκτηση αυτή. Αυτή η επίθεση πραγματοποιήθηκε μέσω του ελέγχου πάσο στην είσοδο της λέσχης, αποκλείοντας έτσι κόσμο, ο οποίος παλαιότερα ερχότανε με μαζικούς όρους (ν+2, φοιτήτριες ΠΑΜΑΚ και ΤΕΙ, άνεργοι, μετανάστριες, άστεγοι, κλπ.) και με την ταυτόχρονη μείωση μερίδων, την απαγόρευση 2^{ης} μερίδας, την εντατικοποίηση και τις απολύσεις εργαζομένων. Στο παρελθόν έχουν γίνει προσπάθειες από το ΔΣ της λέσχης για αύξηση του ελέγχου, είτε μέσω τάμπλετ στην είσοδο, είτε με σκάνερ στις διανομές, με στόχο να αποκλειστούν τελείως οποιαδήποτε μη φοιτητικά υποκείμενα τρώνε στην λέσχη. Οι προσπάθειες αυτές απαντήθηκαν αναλόγως.

...γιατί δε θα παρακαλάμε για το φαί μας

Εμείς δεν αντιλαμβανόμαστε την λέσχη ως ένα ακόμα συσσίτιο το οποίο μας το χαρίζει το πανεπιστήμιο από την καλή του την καρδιά. Αντίθετα, αποτελεί μια από τις παροχές του κράτους μέσω των οποίων επωμίζεται ένα κομμάτι της αναπαραγωγής μας. Οι σπουδές μας στο πανεπιστήμιο δεν αποτελούνε μόνο προσωπική μας επιλογή αλλά και μια ανάγκη του κεφαλαίου για περαιτέρω εξειδικευμένο εργατικό δυναμικό. Παλιότερα, το κοινωνικό κράτος εξασφάλιζε την επιμόρφωση αυτής της εργατικής δύναμης με μαζικούς όρους σε όλους μέσω επιδομάτων, παροχών, κλπ. Ωστόσο, τα τελευταία χρόνια και ειδικά την περίοδο της κρίσης βλέπουμε το κράτος να αποσύρεται από την διαχείριση της αναπαραγωγής μας ή/και να εντείνει τους διαχωρισμούς εντός μας. Τα ζητήματα πλέον μας τίθενται ατομικά αλλά αφορούν όλους μας. Στην εξατομίκευση που προωθείται συστηματικά απαντάμε ότι δεν είμαστε μόνοι γιατί είμαστε οι επόμενοι.

Σε αυτό το πλαίσιο εξελίσσεται και η αναδιάρθρωση της λέσχης όλα αυτά τα χρόνια. Βασικός στόχος αυτής της διαδικασίας ήταν η εμπέδωση της λέσχης ως αποκλειστικά φοιτητικής, αποκλείοντας τον κόσμο που σταθερά τρώει όλα αυτά χρόνια, ενώ στο σήμερα βλέπουμε ότι αυτοί οι διαχωρισμοί ορθώνονται και ανάμεσα στην φοιτητική κοινότητα βάζοντας αντίτιμο σε όσους δεν τηρούν τα απαραίτητα κριτήρια ουσιαστικά αποκλείοντάς τους από την λέσχη. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο αποκλεισμός των ν+2 φοιτητών καθώς βασικό σημείο της πολιτικής του πανεπιστημίου αποτελεί η περαιτέρω εντατικοποίηση των σπουδών μας.

Ενώ τα τελευταία δύο χρόνια δεν αναβαθμίστηκε ο έλεγχος στην λέσχη, έρχεται τώρα η πρυτανεία να επιβάλλει αντίτιμο σε μερίδα των φοιτητών με την ταυτόχρονη αύξηση του ελέγχου φτάνοντας ακόμα και σε τραμπουκισμούς από τους φύλακες σε κόσμο που σταθερά τρώει στην λέσχη. Όπως μας ενημερώνει η ίδια η πρυτανεία, η είσοδος στην λέσχη θα γίνεται μόνο με κάρτα σίτισης για την οποία θα πληρώνουν 66 ευρώ το μήνα (ή 2 ευρώ το γεύμα) όσοι φοιτητές και φοιτήτριες δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για να τρώνε δωρεάν και αυτοί που είναι πάνω από ν+2. Η πρυτανεία βέβαια έσπευσε να μας καθησυχάσει μέσω ανακοίνωσης, ότι δεν παίζει θέμα αντιτίμου για τους φοιτητές ΑΠΘ. Για τους υπόλοιπους ούτε λόγος. Οι φοιτητές ΠΑΜΑΚ θα συνεχίσουν να πληρώνουν απέναντι στη λέσχη του ΠΑΜΑΚ (εργολαβίας Χούτου όπως και στη λέσχη ΑΠΘ) και να μειώνονται οι κάρτες σίτισης που δικαιούνται χρόνο με το χρόνο. Οι άνεργοι και οι μετανάστες θα συνεχίζουν να θεωρούνται αόρατοι. Οι φοιτητές του ΑΠΘ όμως πρέπει να εφησυχαστούν.

Αλήθεια, οι ν+2, μεταπτυχιακοί, διδακτορικοί θεωρούνται φοιτητές ΑΠΘ? Μάλλον όχι αν κρίνουμε από τις απαντήσεις που τους δίνονται όταν πάνε να βγάλουν κάρτα. Το ίδιο μάλλον και όσοι δεν πληρούν τα κριτήρια τα οποία αγνοούνται. Αλλά δεν υπάρχει λόγος να γκρινιάζουμε καθώς όπως μας ενημερώνει η πρυτανεία οι φοιτητές είναι με το μέρος της. Άλλωστε πάνω από 7700 φοιτητές βιάστηκαν να κάνουν αιτήσεις για κάρτα σίτισης. Όσο όμως και να προσπαθεί να χρησιμοποιήσει το άγχος μερικών φοιτητών ώστε να μας διασπάσει και να μας τοποθετήσει απέναντι δημιουργώντας μια ψευδαίσθηση στήριξης στην πολιτική της, η πρυτανεία αποκρύπτει την πραγματικότητα. Αλήθεια, πόσοι από αυτούς θα πάρουν τελικά κάρτα σίτισης και τι θα γίνει με τους πλεονάζοντες? Χάρη στη “διαφάνεια” της πρυτανείας είναι γνωστό πως η σύμβαση μιλάει για λιγότερες από 7 χιλιάδες μερίδες. Τι θα συμβεί στους περισσευούμενους, δικαιούχους ή μη, μέλλει να φανεί. Εμείς δεν θα περιμένουμε.

...γιατί στην τελική θα μας βρείτε απέναντί σας

Περικοπές όπως η μείωση της δαπάνης για την λέσχη συνήθως μεταφράζονται σε δικιά μας επιβάρυνση, ενώ παράλληλα βλέπουμε το πανεπιστήμιο να δαπανά μεγάλα ποσά για μέτρα ασφάλειας (βλέπε τα πρόσφατα κάγκελα στην είσοδο του πολυτεχνείου). Εμάς από την πλευρά μας δεν μας ενδιαφέρει να βάλουμε πλάτη στον εξορθολογισμό του πανεπιστημίου ο οποίος πραγματοποιείται με την συνεχή υποτίμηση της ζωής μας. Αρνούμαστε την μετακύλιση του κόστους αναπαραγωγής μας σε εμάς γιατί δεν αντιλαμβανόμαστε τα συμφέροντά μας συνυφασμένα με αυτά του πανεπιστημίου.

Δεν θα αφήσουμε ούτε τον εξορθολογισμό της λέσχης να περάσει από πάνω μας. Θα συνεχίσουμε να τρώμε δωρεάν και να ανατιμούμε την ζωή μας μαζί και με όλους τους «μη-δικαιούχους». Όχι μόνο επειδή, όπως σήμερα έτσι και αύριο, οι μη δικαιούχοι είμαστε και θα είμαστε εμείς αλλά και γιατί με όλους αυτούς νιώθουμε πιο κοντά από ότι με τη διοίκηση του πανεπιστημίου και όσους πάνε να βγάλουν κέρδος στις πλάτες μας. Δεν θα ανεχτούμε την περαιτέρω υποτίμηση της ζωής μας. Σε κάθε αναβάθμιση του ελέγχου θα είμαστε εκεί να τους σπάμε και σε κάθε τραμπουκισμό θα απαντάμε αναλόγως.

Ενάντια στους διαχωρισμούς που ορθώνονται αναμεσά μας

Δεν βγάζουμε κάρτα σίτισης, δείχνουμε ταξική αλληλεγγύη

Παρασκευή 19.10 στις 18:00 στο τρίγωνο του πολυτεχνείου

Ανοιχτή Συνέλευση Αδιαμεσολάβητου Αγώνα για το ζήτημα της λέσχης

Αυτόνομη Παρέμβαση στους Ηλ – Μηχ

Συνέλευση κάθε Δευτέρα στις 18:00

στο στέκι δίπλα στο φουαγιέ

aphm.espivblogs.net